

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: רושל	שם פרטי: צילה
-------------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: אגוף	בלועזית Agof	שם נעורים: אגוף
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: צילה	בלועזית Tsila	מין: ז / י
מקום לידה (ישוב, מחוז):	בלועזית	תאריך לידה: 19.7.1937
שם פרטי של האב: מורדוך	שם פרטי ושם נעורים של האם: בריכלה	ארץ לידה: אוקראינה
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מגורים קבוע לפני המלחמה:	בלועזית	ארץ המגורים: אוקראינה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):	הרי אורל	
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: אורל	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1991	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

אני זוכרת איך נסענו ברכבת יחד עם משפחתי מאוקראינה לרוסיה ובדרך היו הפצצות וכשזה קרה קפצנו כולם מהרכבת ורצנו לחפש מקום מסתור.
בסופו של דבר הגענו למקום שנקרא צ'ליאבינס בהרי אורל ושם הביאו אותנו לתוך אולם ספורט של מפעל ונשארנו שם עם כל האנשים שהגיעו איתנו ברכבת ביניהם היו גם הרבה ילדים.
בהמשך שלחו אותנו לביתן בו כל משפחה הפרידה שטח לעצמה. שהינו שם כל המלחמה. השירותים היו בחוץ והיה קר מאוד - 50 מעלות מתחת לאפס. סבלנו מאוד מרעב ומקור ולא היה לנו מה לאכול. בחורף גנב נכנס לביתן שלנו וגנב לנו את כל הבגדים ובבוקר שקמנו לא היה לנו מה ללבוש וקפאנו מקור. אני זוכרת שאספנו פירורי לחם מהרצפה.
אבא שלי עבד במפעל, הוא לא יצא למלחמה, כי היו צריכים אותו במפעל. הוא חסך אוכל מפיו כדי להביא לנו ולשאר הילדים, והיה אוכל פירורים מהרצפה כדי לשרוד.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

לאחר המלחמה נשארנו בהרי אורל. סיימתי ללמוד רפואה והתחלתי לעבוד כרופאת ילדים. התחתנתי ונולדה לנו בת.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

הייתי בת 53 כשעליתי לארץ, ולמדתי עברית באולפן. התחלתי לעבוד רק אחרי שנה בתחנת דלק. עבדתי שם במשך 6 שנים ולאחר מכן עבדתי כמטפלת בקשישים למשך 10 שנים. במשך השנים הראשונות השתדלתי לדבר כמה שיותר בעברית כדי ללמוד את השפה. בעלי דובר אידיש ולא יודע עברית.
מצבנו הכלכלי היה ועודנו קשה, ונאלצתי לעבוד עד גיל 70. הבת שלנו גרה איתנו ועוזרת לנו בכלכלת הבית.

ראיון: ראיסה שנגינב
קרית ים. אוגוסט 2009

עריכה: קרן אלמוג